

Adam B. Bartoš: KDYŽ SE ŘEKNE “REFORMA”...

- CZ24 News | 16. května 2023

ČESKO: Volby by se měly zakázat. Volební kampaň je totiž jedna velká klamavá reklama. Volební sliby jsou volební chyby. Lže se jako když se tiskne. Slibují se hory doly, modré z nebe, politici se usmívají, podbízejí a omlazují se ve photoshopu.

A pak, po volbách, jako mávnutím kouzelného proutku, to všechno vyhřezne na povrch.

Jejich pravá podoba, jejich pravý charakter, jejich nezájem, arogance, pohrdání voličem. Odvolávají, co slíbili. Vymlouvají se, proč to nejde. Státnicky vraští čelo, že pokud teď nezatáhnou za pomyslnou záchrannou brzdu, špatně vše dopadne, i když nám předtím říkali, že žijeme v nejlepším z možných světů.

A tak tahají za záchrannou brzdu, i když předtím slibovali, jaká to bude úžasná jízda, klid, bezpečí, pohoda, řád, jistoty, spravedlnost, prosperita, prostě jeden velký ráj na zemi. Daně, které se dušovali snižovat, zvyšují, důchody, které se dušovali zvyšovat, snižují. Z českých voličů, kterými se všichni zaklínali, se stávají čeští volové, užiteční idioti, které je třeba podojit, vyždímat, ožebračit. Před EU, na kterou se před volbami teatrálně hrozilo pěstí či prstem nebo alespoň malíčkem, se najednou politici plazí, svíjejí, hrbí, ponižují a předhánějí v devótnosti. Národní zájmy, kterými se každý oháněl, se hromadně a bez mrknutí oka zrazují. Vyzbrojují se cizí armády, rozdává se z našich zásob a skladů, přenechávají se naše zbraně a stroje, zvou se cizí vojáci, bojuje se v cizích válkách, českému občanovi je od huby utržíváno, aby se to naházelo do bezedné ukrajinské jámy. Sociální jistoty, které se naslibovaly všem, platí tak maximálně pro běžence. Ti mají svých pět tisíc jistých a ještě – díky digitalizaci státní správy ani nemusí na úřad. Ale Čech – přes tu slavnou digitalizaci státní správy – musí jako kretén vystát dlouhé fronty a padesátkrát jít na úřad a pokaždé prý nějaký papír, nějaké lejtstro chybí... Prý nebudou zvyšovat žádné daně. Když tohle politik řekne, znamená to, že už se jen třese, jak vám je napaří a napálí. Zvýší se daně firmám. Zvýší se DPH. Zavede se DPH tam, kde nebylo. Zdraží se dálniční známky, zdraží se víno, pivo, limo. Progresivní daň bude taky, panečku. Do důchodu později. A ne tak snadno. Vyšší odvody. Vyšší daně z nemovitostí. Mluví se o zavedení školného. Bude dražší voda a léky. Plyn a elektřinu už drahou máme, tak s tím zřejmě musíme srovnat i vše ostatní. Ovšem DPH z hazardu zlevníme. Bude dražší pošta. Bude méně pošt. Budou větší fronty na dražší poštovní služby.

„Zdražíme všecko“, měly hlásat jejich plakáty před volbami. „Sedřeme vás z kůže“.
„Udaníme vás k smrti“. „SPOLU vás zdaníme“. „Slušně vás zdaníme“. Hlavně slušně.

Co vlastně bude za této vlády lepší? Co se vlastně zlepší, v čem vlastně vláda dodrží sliby? Zatím se chválila jen tím, že „cvičíme ukrajinské vojáky“, že „stojíme za Ukrajinou“ a že nás odřízla od levných ruských energií a navázala nás na ty předražené ze Západu. Ale nic takového jsme po ní nechtěli, nic takového před volbami neříkala. To říkala jinčí věci: Lepší Česko. Silnější země. Bezpečnější stát. Slušnější politika. Slušný premiér. Premiér za kterého se nebudeme muset stydět. Řád a klid. Dáme Česko dohromady. Změna které můžete věřit. Vzpomínáte? Vše je naopak. Česko je na tom hůř, ne líp. Země je ohrožená válkou, do kterou ji politici zatahují, navíc téměř bez zbraní, takže v podstatě nejoslabenější za celou dobu od druhé světové války. Připravují nás na mobilizaci, pro jistotu. Bezpečno tu není, do země proudí migranti, které nikdo nekontroluje (Jestli mají plné auto javelinů, to je celníkům šumák, protože celníci raději kontrolují české řidiče, zda nejedou pod vlivem). Slušnější politika je oxymorón. Premiér není slušný, ale pořádné hovado. Premiér, za kterého se

žádný Ukrajinec nemusí stydět. Kdyby si na volební kampaň posvětil nějaký regulační úřad, který by sledoval její klamavost a kdyby tento úřad měl moc přinutit politiky, aby říkali před volbami pravdu (jaké jsou jejich skutečné záměry a plány), to by byly jiné slogany. To by bylo jiné rozhodování uuren. Místo „Dáme Česko dohromady“ by tam muselo stát „Rozesereme Česko“ nebo „Rozesereme všecko“. Místo „změna které můžete věřit“ by mělo stát „žádná změna“ nebo „změna, které se nedá věřit“ nebo mnohem lapidárněji: „nevěřte nám ani za mák“. Místo „hlavně slušně“ by tam mělo stát „V hlavě šušně“ neboli v hlavě nemáme nic, máme tam nasráno, máme tam jen suché z nosu (tzv. šušně). Nebo tahlecta vládní kampaň: „řici si o pomoc není slabost“. Asi nás to má motivovat, abychom se nebáli požádat vládu o pomoc, když už ryjeme držkou v zemi. Už to je hodně zvláštní – asi to není moc dobrá vláda, když se za ní zvýšil počet těch, kteří si už nemohou pomoci sami. Ale také jde o to, zda vláda umí pomoci. Nebo alespoň poradit. No – radění jí opravdu jde. Občan: je mi zima, nemám na topení. Vláda: vem si svetr nebo rovnou dva. Občan: jídlo je drahé, nemám na něj. Vláda: zajed' si do Polska, tam je to levnější. Jezdí tam nakupovat i prezident. Občan: chci mír. Vláda: ty šmejde jeden, ty ruskej špióne, ty trole, ty dezoláte jeden vypatlanej, ty vopičáku jeden putinovskej, zavřeme tě až zčernáš, pošleme tě na frontu. Za „zetko“ málem do vězení, ale Bandera párty – to je jiná, ta frčí, to je teď „in“ a „cool“ a „free“.

No prostě, co si budeme povídat. Vláda nasekala takové dluhy a teď přemýšlí, jak tu díru zalátat? Nevěřme jí to. Všechny vlády se zadlužují a každé je to úplně šumák, spíše spolu soupeří, která udělá větší sekýru. A teď nám budou povídat, že jim jde o to, aby byly veřejné finance zdravé? Tomu přece nemůžeme věřit, ti jsou přece placení za to, aby byly veřejné finance nemocné, abychom byli ještě více zadlužení u zahraničních bankovních klanů a tudíž jako země vydíratelní a závislí. Takže jde o něco jiného. Buď o to, získat nějaké další prachy, které bychom mohli narvat na Ukrajinu a nebo rozprodat za hubičku, co se dá, co ještě zbývá. To je přesně to, co se schovává za „vzletná“ slova o „zeštíhlení státu“. Prostě, chtěj ho (stát) vzít na hůl, zu grunt, osekát až na kost, ohlodat tu kost, nenechat tu nic, co by ještě státu patřilo. Říká se tomu „šoková doktrína“ či „kalamitní kapitalismus“ – nejdříve vše rozvrátit, přivést až na pokraj krachu, vytvořit chaos – a pak to „jakoby“ léčit: osekáváním veřejných financí a sociálních jistot, aby se tyto „ušetřené“ finanční prostředky mohly přesměrovat ke korporacím, na dotace, aby se za ně mohl nakoupit americký vojenský šrot apod. Utahování opasků běžných lidí, aby se pár globálních mafiánů mělo ještě lépe. Rozprodávání státního majetku. Poštami to začíná, a kde to končí, by mohli povědět v Řecku či v Latinské Americe. Důchodová reforma je také protimluv. Je to v podstatě začátek konce důchodů. Odejít do důchodu později (nejlépe tak, aby se to ani nestihlo), znemožnit odejít dříve, valorizovat méně a ještě navíc zrušit hotovost, protože to je prý pro důchodce riziko. Ne – záměr je testovat, co si vše necháme líbit a pomaličku polehoučku demontovat ten slavný důchodový systém, na který byla Evropa tak hrdá. Když se něčemu říká reforma, znamená to, že to už nikdy nebude jako dřív. Reforma je eufemismus. Reforma je lživý slib, falešná klamavá reklama, je to fejk. Jako všechno ostatní...

A nejvíc k smíchu je to, když všechny tyto nehoráznosti nazvou „záchranným“ či „konsolidačním“ balíčkem. No, pěkný balík to je. Za Topolánka to byl „batoh“, pamatujete? Za Fialy je to pořádná nákupní taška na kolečkách, aby – až si důchodci ten záchranný balíček povevou – aby se jim lépe táhnul. Nebo tomu říkají „stabilizační opatření“. Takové eufemismy! Pche. Obyčejná zlodějina to je. Poté, co nás nechali málem vykrváčet kvůli šílené inflaci, nám ještě napaří vysoké daně a znovu zdrazí všecko skrze vyšší DPH.

AUTOR: Adam B. Bartoš

[ZDROJ](#)